

Nummer 6 | 1. JUNI 1941 | 90. Aargang

14. Juni er det 10 Aar siden København Grens
skønne Kirke blev indviet.
Fra 22-29 Juni er den Midtpunktet for
det 10. Ungdomsstævnes Møder og Arrangementer.

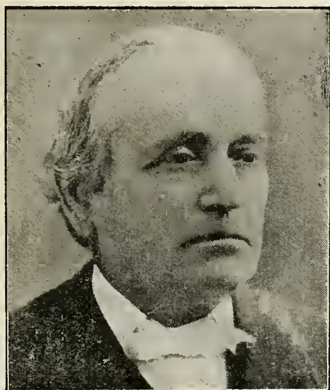
14. JUNI — EN HISTORISK DATO.

Den 14. Juni i Aar er det 91 Aar siden, at det første lille Selskab af skandinaviske Missionærer — Apostel Erastus Snow og Ældsterne John E. Forsgren og George P. Dykes landede i København. Ved Kirkens Generalkonference i Salt Lake City den 6. og 7. Oktober 1849 var det blevet bestemt, at Apostel Snow og Ældste Peter O. Hansen skulde aabne Den danske Mission. Ved samme Anledning blev der beskikket Missionærer til England, Frankrig og Sverige. De udvalgte Brødre gik straks i Gang med Rejseforberedelserne, og allerede den 19. Oktober havde de alt rede til den lange og møjsommelige Rejse til Europa. 35 i Antal mødtes de i Emigration Canyon, hvorfra de under Shadrach Roundys Ledelse begav sig paa Vandring over Sletterne. Den 7. December 1849 ankom Selskabet til Fort Kearney ved Missouri Floden og nogle faa Dage senere til Kanesville, hvor de blev modtaget med stor Glæde af de derboende Hellige. Fra Kanesville tog Missionærerne forskellig Rute til Kysten og over Atlanten. Peter O. Hansen landede i Liverpool den 8. April 1850, Erastus Snow den 16. og John E. Forsgren den 19. Apostel Snow blev nogle Uger blandt de Hellige i England og Skotland; men den 8. Juni forlod han London ledsaget af Ældste George P. Dykes, som tidligere havde udført en Mission blandt Nordmænd i La Salle County, Illinois i 1842 og følgeligt havde lidt Kendskab til de skandinaviske Sprog. I Hull sluttede endnu en Ældste sig til Apostel Snow, Ældste John E. Forsgren. Den 11. Juni gik da disse tre Missionærer om Bord i Dampskibet „Victoria", som førte dem til København, hvortil de ankom tre Dage senere Kl. 10 om Formiddagen. Her blev de budt velkommen af Ældste Peter O. Hansen, som var kommet dertil et Par Uger i Forvejen.

Guds Rige er blevet sammenlignet med et Sennepskorn, som, skønt det er yderst lille, dog vokser op til et stort Træ. Saaledes er det ogsaa gaaet med Evangeliet her i Danmark. Allerede et Par Maaneder senere, den 12. August, kunde Missionærerne se de første Frugter af deres Arbejde,

idet de første femten danske Mænd og Kvinder tilsluttede sig Kirken. Ved Aarets Slutning fandtes der omkring 130 Medlemmer af Kirken i Danmark I de følgende Aar forøgedes Medlemsantallet stærkt, saa det blev muligt at organisere Distrikter og Grene rundtom i Missionen samtidigt med, at Tusinder Hellige emigrerede til Zion. I Dag finder vi godt 1500 Sidste Dages Hellige her i Landet og Tusinder af dansk Herkomst ovre i Bjergenes Dale. Vort Land har i Sandhed vist sig at være „hvid til Høsten".

Den 14 Juni i Aar bør mindes paa Grund af en anden stor og vigtig Begivenhed i Den danske Missions Historie. Det er 10 Aarsdagen for Indvielsen af vor store og smukke Kirkebygning paa Hjørnet af Priorvej og Borups Allé i København. Ved denne Højtidelighed var der samlet et større Antal af Kirkens ledende Brødre og Søstre her i Landet end nogende tidligere i denne Husholdning. Foruden Dr. John A. Widtsoe, som var det første Præsidentskabs Repræsentant ved denne Lejlighed, og hans Hustru Søster Leah D. Widtsoe, var der ialt ni Missionspræsidenter med Fruer. Ældste James H. Wallis, den første europæiske Patriark, var kommet hertil fra England. Desuden var en Del Søskende fra Utah taget helt herover for at kunne overvære denne højtidelige Begivenhed; ligeledes en Del Søskende og Missionærer fra Norge, Sverige, Tyskland og England samt Søskende fra alle Distrikter i Den danske Mission.

Erastus Snow, Nordens Apostel.

Indvielsesmødet fandt Sted Søndag Eftermiddag Kl. 14. Ikke mindre end 510 var kommet til Stede for at overvære denne store Højtidelighed. Efter den smukke og inspirerende Indledningssalme: „Guds Aand som en Ild", aabnede Distriktspræsident J. Charles Christensen med Bøn, hvorefter Koret sang den kendte danske Salmedigter N. F.

S. Grundtvigs kønne Salme: „Kærlighed er Lysets Kilde". Grensforstander Jens P. Hansen gav herpaa de tilstedeværende en kort historisk Oversigt over Kirkebygningens Opførelse og Missionær Søster Eva Giertsen oplæste et Digt, som var blevet skrevet af Ældste Gustav G. Risan, Trondhjem i Dagens Anledning. Efter en derpaa følgende Sang af Koret: „I vor Forløsers Navn" indtraf den store forventede Begivenhed — Kirkebygningens Indvielse Denne højtidelige Handling blev udført af Apostel John A. Widtsoe. Efter den gribende Indvielsesbøn fulgte en Orgelsolo af Søster Else Hansen og en kort Tale af det ældste Medlem i Den danske Mission, Broder Jacob Jensen, fra Slagelse. Resten af Tiden blev overgivet til de forskellige besøgende Missionspræsidenter og Fruer, der alle talte smukt og inspirerende til den store Forsamling. Mødet sluttede med Bøn af Distriktspræsident Mark B. Garff, Aarhus.

Foruden dette store Indvielsesmøde afholdtes der om Søndagen ogsaa to andre store Møder, ved hvilke Søskende og Venner fik Anledning til at høre Apostel Widtsoe saavel som de forskellige Missionspræsidenter, der alle bar kraftige Vidnesbyrd om Evangeliets Guddommelighed.

Mandag Aften afholdt København Kor, assisteret af Koret fra Aarhus, en særdeles ypperlig Koncert, overværet af en Forsamling paa ikke mindre end 486. Tirsdag Eftermiddag og Aften havde Kirkens Ungdom igen Anledning til at vise de besøgende vort Ungdomsarbejde, idet der blev afholdt Konkurrencer i Skuespil og Sang, samt givet Underholdning af anden Art — en smuk og passende Afslutning paa den store Kirkefest.

Indvielsen af København Grens Kirkebygning kom til at faa en anden og maaske større historisk Betydning end selve den store Indvielseshøjtidelighed. Den gav Stødet til vore store aarlige Ungdomsstævner, hvor Kirkens Medlemmer, især dens Ungdom, samles fra hele Landet for sammen at kunne glæde sig i Evangeliet og vise, hvad de er i Stand til at præstere i Sang, Tale og Idræt.

Den 14. Juni er saaledes en stor Mærkedag i Den danske Missions Historie. Lad Mindet om de kirkehistoriske Begivenheder, som har fundet Sted paa denne Dato inspi-

rere os med Ønsket om ogsaa at kunne udføre noget virkeligt og stort for den Sag, om hvis Guddommelighed vi alle har modtaget et brændende Vidnesbyrd. k. m. j.

En Bøn for Deres Leder.

I Kirkens første Dage forsøgte Profetens Uvenner indenfor Kirken at forraade ham til Kirkens Fjender. Engang Profeten saaledes var udsat for at falde i sine raa og ubarmhjertige Fjenders Hænder, søgte han Beskyttelse i Huset hos en af sine Venner. Her blev han Dag og Nat bevogtet af trofaste Brødre.

I dette Hjem fandtes der flere Smaabørn i fire til Tiaarsalderen. Disse smaa havde hørt de voksne tale om den Fare, deres elskede Profet svævede i, saa de afholdt et lille Møde i deres Forældres Sovekammer og opsendte de inderligste og alvorligste Bønner til Herren, om han vilde beskytte deres kære Profet mod hans Fjender. Moderen fik Nys om dette lille Møde og fortalte Profeten derom. Denne gik sagte hen til Døren og stod der og lyttede til Børnenes ydmyge og oprigtige Bønner. Han blev saa grebet af deres store Kærlighed for ham, at han græd som et Barn. Til Slut rejste en lille syvaarig Pige sig op fra sin knælende Stilling ved Sengekanten og sagde? »Broder Joseph er frelst. Jeg har faaet Vidnesbyrd derom. De onde Mennesker vil ikke faa fat i ham«.

Alle Smaabørnene rejste sig og gentog i barnlig Begejstring den lille Piges Ord, idet de klappede i Hænderne af Glæde.

Profeten skyndte sig bort fra Døren og ind i det Værelse, hvor Brødrene sad Vagt og sagde til dem, at de kunde gaa hjem, for han vidste, at han var frelst for denne Gang. Han fortalte dem om Børnenes Møde og tilføjede, at han følte, at Herren havde hørt disse uskyldige Børns Bønner, og at han i Ro kunde lægge sig til at sove.

Brødrene gik hjem, og Profeten sov roligt og trygt den Nat i Følge Børnenes Vidnesbyrd.

(Taget fra »Primary Bulletin 1936-1937«).

SABBATEN.

Dens Hensigt og Betydning:

Sabbaten er en Hvile- og Helligdag indstiftet af Herren. Det er en Dag sat til Side for vor aandelige Udvikling, en Dag paa hvilken vi sammen med vore Søskende skulde overvære Kirkens Møder og nyde den hellige Nadver.

En virkelig Sabbat er ikke kun en Dag, hvor vi er fri for vore daglige Pligter. Den er langt mere. Den er en Helligdag, en Dag særlig bestemt til Gudsdyrkelse. En slet og ret Hviledag, hvor vi kun tænker paa Hvile og Rekreation er noget ganske andet end det, hvortil Gud har udpeget denne Dag. Rekreation eller Ladhed er uforenelig med en sand Gudsdyrkelsesaand. En passende Iagttagelse af Sabbaten vil paa Grund af den dermed følgende Afvekslen fra de almindelige Ugedage og Dagens Aandelighed give den bedste Hvile, Mennesket denne Dag er i Stand til at nyde.

Du behøver den.

»Hvorfor er det, at Folk, især unge Mænd og Kvinder, hurtigere og lettere kan se det forkerte i at stjæle hundrede Kroner end det forkerte i at gaa i Biografen om Søndagen? Hovedsageligt af den Grund, at denne Overtrædelse bemærkes snarest og mest. Du ved nøjagtigt, hvor meget Tabet af en Hundredekroneseddel vil skade dig, derfor er det ikke vanskeligt for dig at se det forkerte i at stjæle et saadant Beløb. Men hvis du overtræder Sabbatsbudet, saa er denne Krænkelse ikke saa iøjnefaldende, ja, der synes i det hele taget ikke at være blevet begaaet nogen Overtrædelse. Derfor er det i Virkeligheden ikke mærkeligt at høre unge Mennesker roligt og alvorligt sige: »Hvad Skade gør det at gaa i Biografen eller til andre Fornøjelser om Søndagen?«

Nu som en Begyndelse, er den Kendsgerning, at Gud advarer os imod at overtræde Sabbatsbudet, ikke et temmelig godt Bevis paa, at Overtrædelse af dette Bud vil virke skadende for os? Lad os prøve at se, om vi kan finde ud af hvorfor

Du tager Motion hovedsageligt af to Aarsager — for at opbygge dit Legeme og for at gøre det modstandsdygtigt. Du søger Uddannelse og forsøger at udvikle dine Forstandsevner af næsten lignende Grunde — for at din Hjerne kan reagere hurtigt og tilfredsstillende, naar du behøver det. Naar du har opnaaet gode Resultater i disse to Henseender, hvad saa? Er din Udvikling og Uddannelse da fuldstændig? Nej, det er den ikke. Du kan tage hele Menneskeracens Historie som et Bevis herfor.

Der vil opstaa Problemer i dit Liv, som den stærkeste og kraftigste Konstitution og den hurtigste Opfattelsesevne eller største Intelligens vil

vise sig fuldstændig ude af Stand til at løse. Der findes Byrder, der ikke kan løftes af nogen Arm eller ved Udøvelse af den største Intelligens, og de vil knuse dig ligesom Sten knuses af Flodbølgen, hvis du ikke har en tredie, ædlere Hjælpekilde.

Handsstyrke:

Du behøver den! Naar dine Venner viser sig at være utro, eller dine Idealer nedbrydes; naar du er syg af Hadets og Ondskabens Gifte; naar hele Verden synes at ville bøje dit Mod, din Tro og dit Haab, findes der kun een Ting, der kan redde din Lykke, og det er Handsstyrke, for det er herigennem du faar Forbindelse med Gud, og ved hans Hjælp kan du overvinde alt.

Men hvorhen gaar du for at udvikle aandelig Styrke? I Biografen, eller til Herrens Hus sammen med din Familie og dine Venner for der at høre guddommelig Musik, ydmyge Bønner og inspirerede Mænds Instruktioner?

Nu begynder du sikkert at se den Fortræd, du gør dig selv, naar du gaar til Fornøjelser i Stedet for til Møde, eller naar du paa anden Maade krænker den Dag, som er blevet indviet til Gudsdyrkelse og Opbyggelse af vor aandelige Styrke.

»Kom Hviledagen i Hu, at du holder den hellig«, er et af de store Bud, baseret paa den dybeste Indsigt. Hold det!

Sabbatens Helligholdelse:

Det er hver Sidste Dages Helligs Pligt at helligholde Sabbaten. Dette gælder unge saavel som gamle, Børn saavel som voksne. Det kan maaske synes mærkeligt, at det skulde være nødvendigt at gentage dette saa ofte omtalte Paabud; men der synes at være Medlemmer, som forsømmer at efterkomme det, og som derfor behøver en Advarsel.

Herren finder ikke Behag i de Mennesker, som kender dette Bud og ikke holder det. Det er ikke at helligholde Sabbaten, naar man benytter denne Dag til Pløjning, Saaning, Havearbejde og lignende. Det er ikke Hvile at gaa omkring hjemme og udføre alle de mange mærkelige Smaating, som vi ikke har kunnet faa Tid til de andre Dage i Ugen. Det er ikke at vise sin Nidkærhed og Begejstring for Kirken eller sin Tro paa Gud, naar man Søndag Morgen drager af Sted paa Udflugter til Skov og Strand for at besøge gode Venner, osv. Det er ikke at helligholde Sabbaten, naar unge Mænd og Piger tilbringer Søndagen med Sport eller andre Fornøjelser. Det er ikke paa den Maade, at vi vil modtage aandelig Berigelse og holde os pletfri af Verden.

„Men“, siger I maaske, „vi bliver trætte af kun at høre,

hvad vi ikke maa gøre — vi kan da ikke sidde stille og læse i Kirkens Bøger hele Dagen eller tilbringe al vor Tid i Kirken". Hvis det undertiden kan se ud, som om det er det, vi beder jer om at gøre, saa kom tilbage igen og faa vor virkelige Mening at vide. Forestil jer ikke — I med jeres mangeartede Interesser, jeres uudtømmelige Energi, at vi ønsker, at I skal nære en sand Misstemning for Søndagen. I har Ret til at forlange en fornuftig og anvendelig Plan for Tilbringelse af Sabbaten. En saadan Plan har næsten nødvendigvis en positiv og negativ Side. — Hvad vi ikke skulde gøre. — Hvad vi skulde gøre.

Personligt er jeg mest stemt for at opsætte et Program, som vil overflødiggøre Forbud. Nedenunder vil I finde et saadant.

1. *Gør om Lørdagen de nødvendige Forberedelser til Søndagen, bad, lav Mad, ordn dit Tøj, det nødvendige Havearbejde, dit Skolearbejde. osv.*
   »Overanstreng dig ikke om Lørdagen, saa du vil være for træt til at nyde Søndagen paa den rette Maade«.
2. *Begynd Sabbaten med Bøn.*
3. *Overvær alle Møderne og udfør dine kirkelige Pligter.*
4. *Læs i Kirkens Bøger. Har du engang gjort dig dette til Vane, vil du sætte stor Pris derpaa.*
5. *Hvil fra alt Arbejde undtagen: Sangøvelse, Tilberedning af nødvendige Maaltider og lignende. Husk at benytte Lørdagen til alle de nødvendige Forberedelser. Undgaa Forretningsaftaler, Havearbejde, Sport, osv.*
   »En korrekt Iagttagelse af Sabbaten vil paa Grund af den dermed følgende Afveksling fra de almindelige Ugedage og Dagens Handelighed give den bedste Hvile. Mennesket denne Dag er i Stand til at nyde«.

Men I har endnu et Spørgsmaal, ved jeg — „Hvad skal skal vi gøre, naar vi har gjort disse Ting?" Dette er et logisk Spørgsmaal. I behøver Forandring — I behøver Adspredelse om Søndagen lige saa vel som paa de andre Dage.

Hvad synes I om disse Forslag?

1. *Gaa en Tur. En Tur i Skoven eller ud i Naturen kan indgyde dig de smukkeste og ædleste Tanker.*
2. *Vær sammen med gode Venner.*
3. *Besøg en, der føler sig ensom paa Grund af Sygdom eller Alderdom.*
4. *Nyd god Musik.*

For at sige det med faa Ord — gør Dagen forskellig fra de andre Dage i Ugen — gør den til en virkelig Hvile- og Helligdag. Denne Forskrift er let at følge, og I vil føle jer udhvilet og opbygget ved at gøre det.

»Sandelig siger jer eder, at saafremt I gør dette, skal Jordens Fylde være eders; Dyrene paa Marken og Fuglene i Luften, og det, der klatrer i Træerne og gaar paa Jorden. Ja, og Urterne og de gode Ting, der kommer af Jorden, enten til Føde eller til Klæder. eller til Huse, eller til Lader, eller til Frugthaver, eller til Urtegaarde, eller til Vingaarde«. — Pagtens Bog 59. Kapitel.

(Samlet og oversat fra „Gospel Doctrine“ af Præsident Joseph F. Smith og „Gleaning“ af Dr. Adam S. Bennion).

SOMMERSTÆVNET 1941.

Herlig er det at samles tilsammen
her for at dyrke den levende Gud. — —

Er du forbavset?

Stævnet, det 10ende i Rækken, løber af Stabelen i København i Ugen fra den 22. Juni til og med den 29. Juni.

Hovedbestyrelsen har fundet det rigtigst ogsaa i Aar at indkalde til Ungdomsstævne. Da det oven i Købet bliver Jubilæumsstævne, er der en Grund mere, hvorfor vi venter enorm Tilslutning. At København fik Stævnet i Aar skyldes den Omstændighed, at det store planlagte Pinsestævne 1940 maatte reduceres og i Stedet tages et mindre Sommerstævne. Hovedbestyrelsen lovede da København næste Stævne, som Erstatning for det mistede. Der blev derfor intet Valg i Aar.

Som det fremgaar af Datoerne, bliver det et Feriestævne i Aar, og Mottoet bliver: »Lad Alvorstid blive Samlingstid«. Vor smukke Kirkebygning i Borups Alle vil i Stævnedagene være det Midtpunkt, hvorfra hvert Møde, hver Udflugt, hver Sportsbegivenhed, ja, alt hvad der skal foretages, vil blive dirigeret. Foruden Møder byder København paa mange smukke og vidunderlige Ting, som det ikke skal være min Opgave at redegøre for her.

Vi har allerede faaet Tilsagn om flere Provinsboeres Til-

stedeværelse. Dette Tal forventer vi i den nærmeste Fremtid mangedoblet.

Stævnesagen er en saa alvorlig Sag, saa alle maa føle det som en Pligt at være Medarbejder her. Kirkens Fremtid bygges paa Ungdommen. Elitetropperne bør samles mindst een Gang om Aaret til Drøftelse af Problemerne, skabe nærmere Kendskab til hinanden, samle nye Impulser, ny Aand, Ting man bedst opnaar ved saadanne Stævner, derfor planlæg din Sommerferie til Ugen fra 22. til 29. Juni. Et Samvær med Søskende i saavel Spøg som Alvor vil være en enestaaende Oplevelse.

Stævnets Sammensætning af baade alvorlige og underholdende Ting vil kunne tilfredsstille enhver Sidste Dages Hellig. Trøst og Opmuntring faar vi bedst inden for vore egne Rammer. Gud viser os her Vejen til at styrke vor Tro Inspirerende Ord fra Kirkens Talerstol vil mane os til Sammenhold, Sangene vil skænke os en fredfyldt Sødme, saa man een Gang glemmer Verdens Tummel. Skæmt og Underholdning vil give os en Sindsligevægt og Frejdighed, vi kan leve højt paa i lang Tid.

Jubilæumsstævnet sætter en Mærkepæl i vort Ungdomsarbejde, en Pæl, der helst skulde hæve sig som et Vartegn langtover de andre. For at naa det, er det din og min Opgave at gøre alt, hvad der kan gavne og udvikle vort Arbejde i Ungdomsforeningerne.

Lad derfor Stævnets Motto: »Lad Alvorstid blive Samlingstid« være jert Valgsprog, naar 2 af jer mødes.

Læs iøvrigt Stævnekundgørelsen i »Stræbende Ungdom«.

— thi vi er blevet delagtig i Stammen
hvor de vil trives, som lyde hans Bud.

Julius Andersen.

Prolog ved Københavns Kvindelig Hjælpeforenings Bazar

5. Maj 1941

af Aase Lise Gregersen

I denne Foraarsdag saa skøn,
hvor Blomster myldrer i Flor,
Da bærer vi til Sky en Bøn,
om Fred snart maa skænkes til Jord.

O, se paa Naturen, dens Skønhed og Fred,
se, Fuglen mod Himlen blaa.
Hvo tvivler paa Skaberens Kærlighed?
Naturen Symbol er derpaa.

Herren sin Kirke har stiftet igen,
med Visdoms og Taalmods Hand.
En Dreng ved Navn Joseph, vor elskede Ven,
blev Redskab i Mesterens Haand.

En Kvindeforening Vorherre selv lod
indstifte i Kirken paa Jord.
De ledende Kvinder paa alt raader Bod,
hos dem der Forstaaelse bor.

De syge de hjælper med Glæde i Sind,
de lindrer de sorgfuldes Saar.
De kære gamle faar Roser paa Kind,
naar Besøg de af Søstrene faar.

Vor Kvindeforening er alles Mor,
lig en Høne med Kyllinger smaa.
Skøn er dens Gerning, dens Kærlighed stor,
gid velsignet den blive maa.

Nyt fra Amerika.

Skandinavisk Konference i Assembly Hall Søndag den 6. April 1941.

I Forbindelse med Kirkens Generalkonference blev der som sædvanlig afholdt skandinavisk Konference i Assembly Hall.

Til Stede paa Forhøjningen var Præsident Holger M. Larsen, som forestaar de skandinaviske Konferencer i Utah, samt følgende Ældster: A. Richard Petersen, tidligere Missionspræsident i Norge; Andrew Jenson, Kirkens assisterende Historieskriver; Hugo D. E. Peterson; Alma L. Petersen, tidligere Missionspræsident i Danmark; Joseph L. Petersen, tidligere dansk Missionspræsident; Carl Faldmo; Ray Johnson og Algot Johnson, der for nærværende præsiderer over Kirkens svenske Organisation i Salt Lake City.

Et stort norsk Sangkor paa 40 Medlemmer og med Olof Vogeler som Dirigent forestod den musikalske Del af Mødet. Efter Aabningssangen: »Fryd dig, o Jord«, aabnede Præsidenten for Kirkens danske Organisation i Salt Lake City, den tidligere danske Missionspræsident Mark B. Garff Mødet med Bøn. Præsident A. Richard Petersen bød derpaa Forsamlingen velkommen. Biskop Alma L. Petersen fra Ogden var den næste Taler. Han fremsatte den store Nødvendighed af, at Forældre nøje bevogtede, at deres Børn blev undervist i Evangeliets ophøjede og frelsende Lærdomme, saa de, naar de blev voksne, var i Stand til at modstaa Verdens Fristelser. Han udtalte, at hvis Kirkens Medlemmer nøje vilde søge at efterleve Evangeliets Lærdomme, saa behøvede de ikke at ængstes paa Grund af Krigens Følger, thi da vilde Gud i Sandhed beskytte dem. Derpaa fulgte en Sangsolo af Ældste Norman Gulbransen. Ældste Algot Johnson fremsatte og besvarede Spørgsmaalet, hvorfor Skandinaver og andre Folk var kommet til »Zion« i de forenede Stater, samt fremholdt Vigtigheden af, at de Hellige var i Besiddelse af en levende Tro, der ledede til gode Gerninger. Til Afveksling sang Koret: »O Zion, du mit kære Hjem«. Ældste Ray Johnson, en af de unge Missionærer, der blev kaldt hjem

paa Grund af Krigen, talte derpaa. Han fremhævede de store Fordele, Kirkens Ungdom havde fremfor Nationernes i Almindelighed Ældste Andrew Jenson sluttede Mødet med Bøn. Til Stede 560.

Niels F. Green, Sekretær.

NB. Præsident Holger M. Larsen har paa den anden Side af dette Referat skrevet nogle faa Linier, hvori han udtrykker Ønsket om, at Præsident West skal overbringe alle Kirkens Medlemmer i Danmark sine bedste Hilsener, samt sige til dem, at de skal være trofaste, og Herren vil beskærme dem.

Foraarskonferencer 1941.

Aarhus Foraarskonference:

Konferencen i Aarhus blev afholdt i Dagene fra den 18.-den 21. April og indledes Fredag Aften med en udmærket besøgt Koncert, hvor der blev budt paa saavel Sang af forskellig Beskaffenhed som musikalsk Underholdning.

Lørdag Aften havde Ungdomsforeningerne arrangeret en særlig Drachmann-Aften, hvor Foreningens Medlemmer Aftenen igennem underholdt Forsamlingen med Drachmanns smukke Digte.

Søndagen indledes med et Formiddagsmøde, der var godt besøgt Søndagsskolen præsenterede Resultatet af dens Arbejde, hvilket maa siges var yderst tilfredsstillende. Silkeborg Bikubepiger udførte et lille fikst Program. Missionspræsidenten foreslog Kirkens Autoriteter og talte kort til Forsamlingen.

Om Eftermiddagen afholdtes det store Møde. For en næsten fyldt Sal talte Distriktspræsidenterne fra Odense og Aalborg til Forsamlingen. Til Slut holdt Missionspræsidenten sin hidtil bedste Tale i Aarhus. Der var en særdeles god Aand til Stede under hele Konferencen, hvilket lover godt for Fremtiden.

Mandag Aften holdt Den kvindelige Hjælpeforening en lille hyggelig Sammenkomst med Servering. A. V. H.

Esbjerg Foraarskonference:

Foraarskonferencen i Esbjerg Distrikt indledtes Fredag den 25. April med stor Koncert. Foruden Grenens Kor medvirkede ogsaa Koncertsanger Erhardt Iversen, Musikdirektør Rostrup og Hr. P. Beck. Koncerten forløb paa allerbedste Maade. Koret ydede en værdifuld Indsats med Broder Gunnar Christensen som Dirigent. Koncerten overværedes af en Journalist fra et af Byens førende Blade, og Dagen efter stod Koncerten meget rosende omtalt i vedkommende Avis.

Konferencen fortsattes Søndag Morgen Kl. 9 med Præstedømsmøde. Ved dette Møde holdt Missionspræsidenten en instruerende Tale over Præstedømmets Hensigt og Betydning, hvorefter forskellige Spørgsmaal og Problemer blev diskuteret.

Kl. 10 samledes Søskende og Venner til Dagens første offentlige Møde, der var under Ledelse af Distriktspræsident Marius Løvendahl. Den første Halvdel af Mødet var overgivet Søndagsskolen, der udførte et særdeles godt og interessant Program. Derefter blev der givet de forskellige tilrejsende Brødre og Søstre Anledning til at udtale sig.

Konferencens Hovedmøde — den store offentlige Gudstjeneste — blev afholdt Søndag Aften Kl 19,30. Dette Møde var ligesom Formiddagsmødet under Distriktspræsidentens Ledelse. Aftenens Talere var Str. Krista West, Brd. Jes Jessen, Viborg, Str. Eva Gregersen, København, Grensforstander Chr. Madsen, København og Missionspræsident Orson B. West. De mange Talere havde hver især et smukt, gribende og inspirerende Budskab at give Forsamlingen, saa alle gik fra dette Møde fyldt med fornyet Kraft og Energi til at arbejde videre for Herrens Sag.

Mandag Aften afsluttedes Konferencen med en Bazar arrangeret af Den kvindelige Hjælpeforening. Efter et udmærket Program, blev der afholdt Aktion over de til Bazaren skænkede Ting. Da der ikke var meget Haandarbejde at sælge, havde Foreningen opfordret Søskende til at købe Rationeringsartikler, hvilken Tilskyndelse Søskende næsten i overvældet Grad havde efterkommet. Auktionen forløb da ogsaa glimrende og gav et meget smukt Overskud, hvad Den kvindelige Hjælpeforening er meget taknemmelig for. Bazaren

viser, at Søskende stadig tænker paa dem, der har det smaat og trænger til Hjælp.

Konferencen forløb paa allerbedste Maade. Det er umuligt at give et Referat over, hvorfor Konferencen var saa vellykket. Det kan kun sammenføjes i de faa Ord: »Gud var med os«.

C. M. L.

Foraarskonferencen i København: — 2., 4. og 5. Maj.

Det var med en ganske særlig Forventning, vi i København havde set frem til denne Konference. For det var jo Foraar, og den store Kirkesal skulde igen benyttes efter at være stænget hele Vinteren.

Og vi blev ikke skuffede. Det var dejligt igen at se de mange Lys funkle i de store gyldne Lysekroner, at høre Koret synge under Hvælvingen, og at sidde i en Sal, hvor der er højt til Loftet og Plads paa Bænkene.

Som sædvanlig indledtes Konferencen Fredag Aften med en Korkoncert, skønt de fleste af os vel næppe havde ventet, den kunde gennemføres. Koret havde haft saa mange Vanskeligheder, havde mistet flere af sine gode Stemmer, var uden fast Organist og havde i Vinter kun haft to smaa Værelser at synge i.

Men Korlederens, Broder Chr. Rasmussens, sejge Energi bar gyldne Frugter, og Koret præsterede en ypperlig Koncert, som det og Koncertens Solister fortjener fuld Anerkendelse for. Under Hensyn til de foreliggende Omstændigheder var det en Præstation.

Søndag Morgens Præstedømsmøde var godt besøgt, og efter at de forskellige Brødre havde haft Ordet, talte Missionspræsidenten myndigt og alvorligt til Brødrene om Tidens Vanskeligheder, som heller ikke gaar Kirken forbi. »Der vil blive haardt Brug for Præstedømmet i den kommende Tid, der vil blive kaldt paa Brødrene Dag og Nat«, lød de manende Ord.

Søndagsskolen bragte noget nyt. Man har aabenbart ment, at Børnene trænger til at beskæftige sig med noget udover den egentlige Religionsundervisning, og man havde da valgt at lade dem lære en Del gamle og nyere Børnesange. Det var Sange saa forskellige som »Solens røde Kugle«, »I Skoven skulde være Gilde« og »Sol deroppe ganger under Lide«.

Det var helt forfriskende at høre, og rigtigt er det sikkert at søge nye Veje for at gøre Børnene mere interesserede.

Aftenmødet var simpelthen en straalende Fest. Tre af Missionens allerbedste Talere havde Ordet, nemlig Distriktspræsidenterne C. M. Løvendahl og Aksel Mathiesen og Missionspræsident Orson B. West. Det var alvorlige, men alligevel opbyggende og opmuntrende Ord og mærkværdig samstemmende, saa man mærkede, at dette var Tanker, som ikke blot var dannet til Ord for Talens Skyld; men at det var tre ærlige Mænds velovervejede Alvorsord, tænkt ikke alene som sidste Advarsel om kommende Trængselstider, men ogsaa som Opmuntring og Trøst med Løfte om nye og bedre Tider, naar blot man vil staa sammen og holde ud.

At staa sammen og holde ud, ja kunde dette blive Ønsket for de danske Søskende i Jesu Kristi Kirke, da kunde vi trygt se Fremtiden i Møde, thi da vilde alle vore jammerlige smaa Bekymringer svinde bort, og vi vilde se Verden i en ny forunderlig Belysning.

Mandag Aften afholdt Den kvindelige Hjælpeforening en velbesøgt Bazar til Fordel for Menighedsarbejdet. — Auktionarius var Broder Løvendahl fra Esbjerg, der afsløiede sig som en meget underholdende og vittig Konferencier

Trods Vanskeligheder arbejder Københavns Distrikt lige saa energisk som før, og det er i Stand til at vise Resultater fuldt ud saa fine som i »de gode gamle Dage«. Skal vi være enige om det?

J. W. S

95aarig Fødselsdag.

Den danske Missions ældste Medlem, Brd. **Jacob Jensen**, Slagelse, fejrede Søndag den 18. Maj sin 95aarige Fødselsdag, idet han blev født i 1846. Brd. Jensen, der den 9. Juli har tilhørt Kirken i 67 Aar, er en god og oprigtig Sidste Dages Hellig, der har et brændende Vidnesbyrd om Evangeliets Guddommelighed. Vi beder Herren velsigne Brd. Jensen og skænke ham en lys og lykkelig Livsaften.

INDHOLD:

14. Juni — en historisk Dato . 70
En Bøn for deres Leder...... 73
Sabbaten 74
Sommerstævnet 1941 77
Prolog ved Københavns Kvindelig Hjælpeforeningsbazar 79
Nyt fra Amerika 80
Foraarskonferencer 1941 81

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer en Gang maanedl.
Pris 25 Øre pr. Nummer, Kr. 2,75 pr. Aar.
Ansvarshavende Redaktør: *Orson B. West,* Priorvej 12, København F.
OLAF MORTENSEN BLAAGAARDSG. 36 L